

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4167/2022
14.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Ваљево, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2038/22 од 28.07.2022. године, у седници одржаној 14.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2038/22 од 28.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2038/22 од 28.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 291/21 од 14.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да јој на име топлог obroка и регреса – разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати износ од 188.666,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2022. године до исплате, као и износ од 42.235,31 динара на име затезне камате обрачунате до 28.02.2022. године. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2038/22 од 28.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилце за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији

као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, као ни потреба новог тумачења права, узимајући у обзир врсту и природу спора, садржину тражене судске заштите и начин пресуђења. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова о одбијању тужбеног захтева у складу су са закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 05.07.2022. године и постојећом судском праксом Врховног касационог суда у тумачењу и примени релевантог материјалног права, а код утврђења да је тужилци, која је запослена у јавној служби, исплаћивана плата у чијем коефицијенту је садржана накнада трошкова за исхрану у току рада (топли оброк) и регрес за коришћење годишњег одмора, у смислу члана 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/2001...21/2016), како су то правилно закључили и нижестепени судови. Тужилка се у ревизији позвала на једну одлуку овог суда с намером да поткрепи тврдњу о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају. Међутим, одлука на коју се ревидент позива, с обзиром на то да се ради само о једној одлуци суда највише правне инстанце, не може се тумачити као израз устаљене судске праксе.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој правној ствари прихвати одлучивање о ревизији тужилке као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћених додатка на плату поднета је 07.05.2021. године, а вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 188.666,00 динара, који не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилке недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**